کبدی

فدراسیون کبدی همچنان در دایره مدیریت فامیلی

● فدراسیون کبدی به یکی از خبرسازترین فدراسیون‌های ورزشی این روزهای ورزش ایران تبدیل شده است. بعد از تمام‌شدن مسابقات کبدی قهرمانی آسیا و کسب عنوان سوم مشترک تیم‌های ملی کبدی ایران، حواشی زیادی برای این رشته به وجود آمد. ماجرای روسری‌کردن مرد تایلندی هم دردسر دیگری برای مدیریت کبدی ایجاد کرد. به گزارش «تسنیم» انتشار اسامی و فهرست‌های مختلف در فضای مجازی مبنی بر حضور بستگان دور و نزدیک مقصودلو در بخش‌های مختلف فدراسیون و تیم ملی بالاخره کار را برای مقصودلو سخت کرد و با انصراف وی و پایان‌یافتن ریاست خانوادگی خاندان مقصودلو بر فدراسیون، همگان انتظار جدایی کبدی از حواشی و درخشش این رشته در آسیا و جهان را به دور از نفوذهای شخصی دارند اما برخی از اخبار حکایت از ادامه‌دارشدن و تکرار مجدد مدیریت فامیلی در فدراسیون دارد. شنیده می‌شود یکی از کاندیداهای فدراسیون که خود را گزینه مورد تأیید وزارت ورزش هم معرفی می‌کند، با جذب آرای اعضای مجمع و البته به واسطه حمایت برخی از مسئولان ورزش، نزدیک‌ترین فرد به صندلی ریاست مقصودلو است. این گزینه هم از بستگان همسر مقصودلو است که به‌دلیل اختلاف با رئیس فدراسیون از این ترکیب جدا شده اما همچنان اقوام و نزدیکانش در فدراسیون حضور دارند. همسر و خواهر زن این شخص در بخش اداری و پسر باجناق وی در تیم ملی و لیگ برتر کبدی حضور دارند و باجناق و خواهرزاده وی نیز از اخراجی‌های فدراسیون هستند. پسردایی این کاندیدا نیز با کتف تازه‌عمل‌کرده و ناآماده و با سفارش وی به تیم ملی که در سریلانکا اردوی تدارکاتی داشت، اعزام شده بود. با این شرایط و در صورت انتخاب این کاندیدا با توجه به نسبت خانوادگی وی با همسر مقصودلو باید منتظر ایجاد شاخه جدیدی از بستگان مقصودلو و این فرد در فدراسیون بود. با توجه به اینکه وزارت ورزش در این روزها به دنبال پایان‌دادن به سلطه چندین‌ساله مقصودلوها در کبدی بوده است، همچنین با تأکید همیشگی وزارت ورزش مبنی بر عدم حمایت از گزینه خاص و گزینه پیشنهادی این وزارتخانه در انتخابات بعید به‌نظر می‌رسد که این‌گونه ادعاها مبنی بر گزینه مورد تأیید وزارت ورزش بودن، برای نشستن بر صندلی ریاست فدراسیون کبدی کافی باشد.

حمید سوریان پس از انتخاب به‌عنوان رئیس کمیسیون ورزشکاران:

برای بازگشت به کشتی به جمع‌بندی نرسیده‌ام

سارا گودرزی: حمید سوریان این‌روزها حال خوشی دارد. این موضوع را می‌توان از صدایش، پشت تلفن هم حس کرد. نابغه کشتی فرنگی ایران چاره‌ای ندارد جز اینکه خاطره تلخ بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریو را فراموش کند. خاطره‌ای که هر زمان یاد هر ایرانی هم می‌افتد، او را مکدر می‌کند. دارنده هفت مدال طلای جهان و المپیک در یک‌سال‌ونیم گذشته هیچ حرفی از خداحافظی نزده اما دوری‌اش از تشک کشتی نشان داده که دیگر تمایلی برای حضور در ورزش قهرمانی ندارد. خودش می‌گوید: «دلم می‌خواهد تا مدت‌ها از کشتی دور باشم؛ نه کشتی بگیرم، نه به عرصه مربیگری ورود کنم». سوریان اما دلش نمی‌خواهد از ورزش دور باشد. او تصمیم گرفته تا تجربیاتی که سال‌ها در ورزش کشور به‌دست آورده در شرایط کنونی، به‌نوعی در عرصه مدیریتی ورزش به کار بگیرد. انتخابات کمیسیون ورزشکاران در کمیته بین‌المللی در حالی برای نخستین‌بار برگزار شد که او توانست با کسب حداکثر آرا نفر اول شود و از همه مهم‌تر اینکه سایر اعضا او را به‌عنوان رئیس این کمیسیون برگزینند. قهرمان المپیک ۲۰۱۲ لندن آمده تا با هم‌فکری بقیه عنوان‌داران ورزش ایران به دغدغه‌های خانواده ورزش رسیدگی کند. گفت‌وگوی «شرق» را با محوریت حضور او در کمیسیون ورزشکاران می‌خوانید.

آشنایی با کمیسیون ورزشکاران

اعضای کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک روز گذشته در دومین نشست خود، رئیس، نایب‌رئیس و سخنگوی این کمیسیون را انتخاب و معرفی کردند. با رأی‌گیری به‌عمل‌آمده، حمید سوریان به‌عنوان رئیس، سعید حسنی‌پور، قهرمان کاراته، به‌عنوان نایب‌رئیس و آرش میراسماعیلی، قهرمان جودوی جهان نیز به‌عنوان سخنگو و مسئول اجرائی این کمیسیون انتخاب و معرفی شدند. حمید سوریان، هادی ساعی، کمیل قاسمی، مجتبی عابدینی، کیانوش رستمی، سعید حسنی‌پور، قاسم رضایی، کیمیا علیزاده، حمیدرضا قلی‌پور، یوسف کرمی، مهدی کامرانی، زهرا نعمتی، الهه احمدی، آرش میراسماعیلی و علیداد ساوه‌شمشکی، ۱۵ عضوی هستند که در انتخابات با کسب آرای لازم به عضویت کمیسیون ورزشکاران درآمدند.

چطور شد که تصمیم گرفتید در انتخابات کمیسیون ورزشکاران شرکت کنید؟

احساس وظیفه کردم که آمدم. نه‌تنها من بلکه فکر می‌کنم بقیه دوستانی هم که آمدند و کاندیدا شدند، همین حس را داشتند. به‌هرحال یک‌سری دغدغه‌های مشترک و مطالبات بحقی بین اهالی ورزش وجود دارد که باید به‌نوعی پیگیر آن بود. کمیسیون ورزشکاران در سال‌های گذشته هم در مجموعه کمیته ملی المپیک وجود داشت اما انتخاباتی برای آن برگزار نمی‌شد و افراد به‌صورت انتصابی در این کمیسیون عضو می‌شدند. واقعا جای خوشحالی دارد که چنین انتخاباتی برگزار شد تا ورزشکاران بیشتر دور هم جمع شوند و با هم‌فکری هرچه‌بیشتر به مشکلات جامعه ورزش رسیدگی کنند؛ ان‌شاءالله که خروجی خوبی داشته باشد.

فکر نمی‌کنید که استقبال ورزشکاران از حضور در این انتخابات خیلی کمرنگ بود؟ از مجموع ۴۳۲ نفری که واجد شرایط رأی‌دادن بودند، فقط ۱۲۵ نفر آمدند و رأی دادند.

به‌هرحال اولین دوره برگزاری آن بود. طبیعی بود که چنین اتفاقی بیفتد اما در کل به نسبت اولین دوره من معتقدم تعداد شرکت‌کننده خوب بود.

شما که هم حداکثر آرا را کسب کردید و هم اینکه به‌عنوان رئیس کمیسیون مشخص شدید.

این لطف و محبت دوستان به من بود. تفاوتی ندارد که نفر اول یا آخر باشی؛ مهم این است که بتوانی با هم‌دلی و مشارکت نیازهای این خانواده را تأمین کنی.

خودتان بشخصه چه برنامه‌ای برای این کمیسیون دارید؟

اتفاق خوب این کمیسیون این است که یک پل ارتباطی مستقیم با کمیته بین‌المللی (ioc) که بالاترین نهاد ورزشی دنیاست برقرار می‌کند. خود ما از همین طریق می‌توانیم بدون واسطه، دغدغه‌های ورزشکاران را به گوش سران ioc برسانیم. از دیگر اقداماتی که می‌توانیم انجام دهیم، این است که رایزنی با وزارت ورزش، متولی اصلی ورزش در کشور خودمان است. طبق مصوبه‌ای که هیئت‌دولت به تصویب رسانده، ورزشکاران مدال‌آور و قهرمان می‌توانند به استخدام وزارتخانه در بیایند. این مصوبه ولی متأسفانه تا الان جدی گرفته نشده و هر بار که ورزشکاران برای استخدام‌شدن به نهادهای مربوطه مراجعه کردند، به‌طرق مختلف از جذب‌کردن آنها خودداری شده است. در برنامه‌مان است که بتوانیم هرچه‌سریع‌تر با وزیر کار و وزیر ورزش جلسه‌ای را برگزار کنیم تا این مصوبه را اجرائی کنیم.

حضور خانم‌ها را در کمیسیون ورزشکاران چطور می‌بینید؟ فکر می‌کنم اگر برنامه‌ها درست جلو برود، قطعا به رشد ورزش بانوان خیلی کمک خواهد کرد.

بله قطعا همین‌طور خواهد بود. اصلا یکی از دغدغه‌های ورزش ما توجه‌نکردن به ورزش زنان است. طوری که من فکر می‌کنم، اصلا حق مطلب درباره آنها ادا نمی‌شود. حتی در روزنامه‌ها و سایر رسانه‌های ورزشی هم خیلی کم به ورزش بانوان پرداخته می‌شود. خانم‌ها در کنار آقایان در بازی‌های المپیک و آسیایی مدال می‌گیرند و مدال‌های آنها در عنوان‌های تیمی کشورها تأثیرگذار است. پس باید به آنها اهمیت داده شود. ما هم حضور خانم‌ها الهه احمدی، کیمیا علیزاده و زهرا نعمتی را در کمیسیون ورزشکاران به فال نیک می‌گیریم؛ به این امید که بتوانیم با کمک آنها به جایگاه ورزش زنان شأن و اعتبار بیشتری بدهیم.

از کمیسیون ورزشکاران فاصله بگیریم و برویم سراغ کشتی. از کشتی بگویید. تصمیمی برای بازگشت ندارید؟

حقیقتا نه. من نمی‌خواهم پل‌های پشت‌سرم را خراب کنم. ورزش قهرمانی خیلی سخت است. باید همه زندگی‌ات را برای آن هزینه کنی. با توجه به اینکه من شناخت کاملی از فرازونشیب‌های این راه دارم، هنوز نتوانستم به یک جمع‌بندی کامل برسم که برگردم یا نه. برای شروع دوباره باید توانایی و انگیزه بالایی داشته باشی که رسیدن به آن نقطه خیلی سخت است.

حمید سوریان پرافتخارترین فرنگی‌کار ایران است. مردم با تمام مدال‌های شما خاطره دارند. همین مردم معتقدند شما بعد از ناکامی در المپیک ریو، پایان تلخی در ورزش قهرمانی داشتید. آنها دلشان می‌خواهد شما در شرایط بهتری از ورزش خداحافظی کنید.

جواب‌دادن به این سؤال واقعا برایم سخت است اما باید بگویم ورزش قهرمانی همین است. مثل دو لبه تیغ است؛ هم برد دارد هم باخت. من در المپیک ریو ۳۱ساله بودم و به مرز پختگی و تجربه کامل رسیدم اما متأسفانه به‌دلیل نوع رسیدنم به المپیک، وزن زیادی کم کردم. همین باعث شد که از نظر بدنی کم بیاورم و با آن شکل از این بازی‌ها حذف شدم. این موضوع برای خودم هم خیلی دردآور است ولی باید پذیرفت که دنیای ورزش همین‌طور است. هرچند خیلی سخت است اما سعی کردم با این واقعیت کنار بیایم. به‌هرحال من در تمام این سال‌ها روزهای قشنگی هم داشته‌ام که نباید آنها را فراموش کنم. برای اینکه مجددا تلاش کنم و برگردم تا پایان شیرینی داشته باشم، باید مجددا زندگی‌ام را هزینه کنم.

به مربیگری فکر نمی‌کنید؟ که حداقل به این بهانه دوباره به تشک کشتی برگردید؟

نه؛ می‌خواهم تا مدت‌ها از کشتی دور باشم.

زنگ خطری که کاملا جدی است

حذف احتمالی وزنه‌برداری از بازی‌های المپیک

بعد از ماه‌ها ابهام درباره بقای کشتی در بازی‌های المپیک، حالا نوبت به یکی دیگر از رشته‌های مهم ورزشی ایران رسیده تا برای بقا در بازی‌های المپیک پیش‌رو بجنگد؛ موضوع درباره رشته قدیمی وزنه‌برداری است که حالا کمیته بین‌المللی المپیک تصمیم گرفته برای المپیک ۲۰۲۴ این رشته را به حالت تعلیق دربیاورد؛ این خبری است که خود توماس باخ، رئیس کمیته بین‌المللی المپیک، آن را اعلام کرده و گفته که این ورزش باید نشان دهد تغییرات رو به جلو دارد. اینکه وزنه‌برداری حالا در فهرست خاکستری کمیته بین‌المللی المپیک قرار گرفته، به ماجرای دوپینگ گسترده در این رشته در رقابت‌های جهانی و از آن مهم‌تر در بازی‌های المپیک برمی‌گردد. درواقع از ماه ژوئن گذشته که کمیته بین‌المللی المپیک زنگ خطر را به صدا درآورد؛ در آن برهه پرده از دوپینگ گسترده وزنه‌برداران در بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ برداشته و مشخص شد که دوپینگ در این رشته ورزشی چقدر گسترده است. همان زمان IOC (کمیته بین‌المللی المپیک) هشداری جدی به فدراسیون بین‌المللی وزنه‌برداری (IWF) داد و از آنها خواست «قبل از پایان سال ۲۰۱۷» پیشنهاداتش برای مقابله جدی با دوپینگ در وزنه‌برداری را بدهد. حالا در گزارشی که خبرگزاری فرانسه نوشته، توماس باخ، رئیس IOC، می‌گوید: «وزنه‌برداری را زیر نظر گرفته و حضورش در بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ را فعلا مشروط کرده‌ایم». اینکه چرا کمیته بین‌المللی المپیک عدم حضور احتمالی وزنه‌برداری را به دو المپیک دیگر موکول کرده، به این خاطر است که رشته‌های حاضر در المپیک ۲۰۲۰ توکیو مشخص شده و وزنه‌برداری یکی از رشته‌های حاضر در این المپیک خواهد بود. بااین‌حال اگر ضمانت لازم از سوی فدراسیون بین‌المللی این ورزش ارائه نشود، حضور در المپیک ۲۰۲۴ به خطر می‌افتد. «IOC همین حالا گزارشاتی از IWF دریافت کرده مبنی‌بر اینکه شرایط رو به بهبود است. ما هم از این برنامه نت‌برداری می‌کنیم، ولی شرایط برای حضور این رشته در المپیک ۲۰۲۴ همچنان مشروط باقی می‌ماند تا اینکه این رشته ورزشی به شرایط حاکم بر دنیای ورزش احترام بگذارد».

تغییرات در وزنه‌برداری

اینکه فدراسیون بین‌المللی وزنه‌برداری به زعم خودش شرایط را بهتر کرده به این خاطر است که یک‌سری تغییرات در راه انتخابی بازی‌های المپیک اعمال کرده است. پیش‌تر سیستم رسیدن به بازی‌های المپیک برای وزنه‌برداری به صورت تیمی بود، ولی این سیستم تغییر کرده و وزنه‌برداران باید به صورت انفرادی سهمیه المپیک را به دست بیاورند. ضمن اینکه برای کنترل شرایط دوپینگ هم کسب سهمیه که پیش‌تر در یک بازه زمانی دوساله صورت می‌گرفت کاهش یافته و به ۱۸ ماه رسیده است. توماس باخ می‌گوید: «ما از فدراسیون بین‌المللی وزنه‌برداری خواسته‌ایم مجددا گزارشی در ماه ژوئن آینده به ما ارائه کند تا در جلسه کمیته اجرائی درباره‌اش تصمیم‌گیری کنیم».

زنگ خطر برای ایران

درست مشابه با شرایطی که برای کشتی پیش آمد، حذف احتمالی وزنه‌برداری از بازی‌های المپیک می‌تواند به ضرر کاروان ایران باشد. فارغ از اینکه هنوز مشخص نیست چه آینده‌ای در انتظار وزنه‌برداری ایران است، ولی باید گفت این رشته همواره یکی از رشته‌های مدال‌آور ایران در المپیک بوده است؛ اگر قرار باشد زیاد از زمان کنونی فاصله نگیریم، باید اشاره‌ای به بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریو کرد؛ جایی که کل کاروان ایران از مجموع ۱۴ رشته مختلف فقط سه طلا به دست آورد که سهم وزنه‌برداری دو طلا بود. کیانوش رستمی و سهراب مرادی در وزنه‌برداری برای کاروان ایران طلا به ارمغان آوردند و به‌تنهایی دوسوم طلای کاروان ایران را به نام خودشان ثبت کردند. حالا پرواضح است که در صورت کنارگذاشته‌شدن این رشته از بازی‌های المپیک، کارنامه ورزش ایران در این بازی‌ها، افت محسوسی خواهد کرد.

زنگ خطر برای بوکس

فارغ از وزنه‌برداری، شرایط برای حضور بوکس در بازی‌های المپیک هم به خطر افتاده است؛ این‌بار موضوع دوپینگ نیست، بلکه عدم شفافیت مالی و زدوبند در سطح فدراسیون جهانی دلیل این موضوع عنوان شده است. آن‌طور که توماس باخ می‌گوید، اگر فدراسیون جهانی بوکس (AIBA) هم نتواند برنامه‌های مالی و مدیریتی‌اش را شفاف‌تر از گذشته کند، روی لبه تیغ می‌رود.

کوه‌نوردی

کوه‌نوردان ایرانی که در کوهستان جان باخته‌اند

● جمعه ۱۷ آذر خبر رسید که تعدادی از کوه‌نوردان در اشتران‌کوه در برف و کولاک کوهستان گرفتار شده‌اند. مرگ هشت نفر از اعضای این تیم کوه‌نوردی ۱۴نفره تأیید شد. به گزارش ایسنا این اولین‌باری نیست که ورزشکاران ایرانی دل به کوه می‌زنند و ناقوس مرگشان در دل کوهستان نواخته می‌شود. خیلی‌هایشان برای همیشه در قله‌های بلند مدفون می‌شوند و خیلی‌های دیگر هم پیکرشان از کوهستان خارج می‌شود.

● **جلال رابوکی:** جلال رابوکی یکی از کوه‌نوردان قدیمی ایران بود که به دلیل صعودهای پیاپی و ماهرانه به قله دماوند بین کوه‌نوردان شهرت داشت. رابوکی فروردین ۱۳۸۱ هنگام صعود به قله دماوند در شرایط بسیار نامناسب آب‌وهوایی جان سپرد و بعد از شش ماه جسد او را در دره «یخار» پیدا کردند.

● **محمد اوراز:** سال ۱۳۷۷ را می‌توان نقطه عطف تاریخ زندگی محمد اوراز دانست. در این سال او به همراه سه نفر از اعضای تیم ملی کوه‌نوردی ایران توانست به قله اورست یعنی بلندترین قله جهان صعود کند. به‌این‌ترتیب او به‌عنوان اولین صعودکننده تیم ملی ایران به قله اورست شناخته شد؛ اما در سال ۱۳۸۲، هنگام صعود به قله «گاشربروم۱» در پاکستان، محمد اوراز به همراه «مقبل هنرپژوه» بر اثر بهمن، سقوط می‌کنند. مقبل هنرپژوه سالم ماند؛ ولی محمد اوراز پس از انتقال به بیمارستان شفا در اسلام‌آباد پاکستان درگذشت.

● **داوود خادم:** داوود خادم، کوه‌نوردی را به‌طورجدی از سال ۱۳۶۰ آغاز کرد و از سال ۷۷ تا ۸۲ عضو تیم ملی کوه‌نوردی کشور بود. او بیش از ۵۰بار قله فوجی ژاپن را فتح کرده بود. خادم در سال ۸۲ هنگام صعود به «گاشربروم ۱» به گروهی که مجوز K2 و برودپیک را داشتند، ملحق می‌شود و تا بارگاه چهارم در ارتفاع هشت‌هزارمتری یال آبروزی صعود می‌کند و در ادامه مفقود می‌شوند.

● **سامان نعمتی:** کوه‌نوردان باشگاه دماوند در صعودی مستقل موفق به فتح قله نانگاپاربات در پاکستان شدند؛ اما سامان نعمتی در جریان این صعود جان باخت و پیکرش هم پس از جست‌وجوهای فراوان پیدا نشد.

● **مقبل هنرپژوه:** او رکورددار جوان‌ترین صعودکننده به کوه «لوتسه» چهارمین قله رفیع جهان به ارتفاع هشت‌هزارو ۴۱۶ متری در سن ۱۹سالگی بود. مقبل در سال ۱۳۸۲ و در قله گاشربروم۱ درحالی‌که هم‌طناب محمد اوراز بود، بر اثر سقوط بهمن حدود ۶۰۰ متر سقوط کرد؛ اما زنده ماند؛ ولی به دلیل صدمات وارده تا مدتی از رفتن به کوهستان محروم بود. سرانجام در پاییز ۱۳۸۶ و درحالی‌که در ارتفاعات کوه برده زرد بوکان در حال کوه‌نوردی و آموزش بود، به فاصله حدود هشت متر سقوط کرده، به اغما رفت و چند روز بعد در بیمارستان «عارفیان» ارومیه درگذشت.

● **لیلا اسفندیاری:** لیلا اسفندیاری توانست به بیشتر قله‌های ایران صعود کند و اغلب غارهای ایران را بپیماید و موفق شد ۲۲ مرتبه به قله دماوند صعود کند که این صعودها از سه مسیر مختلف انجام شده است. لیلا اسفندیاری که برای صعود به قله‌های گاشربروم۱ و ۲ به این کوهستان رفته بود، در دومین تلاش خود، ۳۱ تیر ۱۳۹۰ موفق می‌شود به قله گاشربروم۲ صعود کند؛ اما در حین فرود به دلیل خستگی و ازدست‌دادن تعادل خود از مسیر دشوار یخی زیر قله سقوط می‌کند.

● **مهدی اعتمادفر:** مهدی اعتمادفر از کوه‌نوردان نامدار ایرانی بود و فاتح قله‌های متعدد با ارتفاع بیش از هشت هزار متر محسوب می‌شد. مهدی اعتمادفر در آخرین صعود بزرگ خود، در تاریخ یازدهم اردیبهشت سال ۱۳۸۸ درحالی‌که فقط حدود صد متر با قله «دائولاگیری» در رشته‌کوه هیمالیا با ارتفاع هشت‌هزارو ۱۶۷ متر فاصله داشت، بر اثر سقوط از آن نقطه درگذشت و پیکر او همچنان مفقود است.

● **فرشاد خلیلی خوشه‌مهر:** فرشاد خلیلی خوشه‌مهر، مربی کوه‌نوردی برای برگزاری دوره آموزشی در محور شمشک -دیزین حضور داشت؛ اما پس از سقوط بهمن در این منطقه برای نجات شاگردانش اقدام کرد و بر اثر سقوط دومین بهمن، جان خود را از دست داد.

● **مهدی عمیدی:** مهدی عمیدی، هیمالیانورد مستقل و اولین ایرانی است که توانسته به قله اورست بدون استفاده از کپسول اکسیژن صعود کند. در ۲۲ مهر ۱۳۹۱، مهدی عمیدی که برای صعود قلل «مون‌بلان» عازم فرانسه شده بود، در این منطقه مفقود شد و با گذشت چند هفته بی‌خبری از او، ژاندارمری منطقه شامونیکس فرانسه اعلام کرد: «احتمال زنده پیداکردن او بسیار ضعیف است. دادگاه بوننوال اطلاعات مهدی عمیدی شامل DNA را در فهرست ناپدیدشدگان قرار داده تا در صورت پیداکردن او در آینده بتوان مهدی عمیدی را شناسایی کرد تا بستگانش مطلع شوند».

● **آیدین بزرگی، مجتبی جراحی و پویا کیوان:** مسیر ایران نام مسیر جدیدی در رخ جنوب غربی قله هشت‌هزارو ۵۱ متری برودپیک است که سه کوه‌نورد ایرانی به نام‌های آیدین بزرگی، پویا کیوان و مجتبی جراحی در سه‌شنبه ۲۵ تیر ۱۳۹۲ موفق به گشایش آن شدند؛ اما این سه کوه‌نورد در مسیر بازگشت راه را گم کردند و مفقود شدند.